

Toetsingsadvies over het milieu-effectrapport
Skihelling te Zoetermeer

14 juli 1995

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Toetsingsadvies

Toetsingsadvies over het milieu-effectrapport Skihelling te Zoetermeer /
[Commissie voor de milieu-effectrapportage]. -Utrecht :
Commissie voor de milieu-effectrapportage
ISBN 90-5237-891-6

Trefw.: milieu-effectrapportage; Zoetermeer / vuilstortplaatsen ; Zoetermeer /
sportterreinen ; Zoetermeer

commissie voor de milieu-effectrapportage

College van Gedeputeerde Staten van de
provincie Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP DEN HAAG

uw kenmerk
74283

uw brief
d.d. 9 mei 1995

ons kenmerk
U498-95/Hau/yh/619-59

onderwerp
Toetsingsadvies over het milieu-effectrap-
port Skihelling te Zoetermeer

doorkiesnr.
030 - 347654

Utrecht,
14 juli 1995

Met bovengenoemde brief stelde u de Commissie voor de milieu-effectrapportage (m.e.r.) in de gelegenheid een toetsingsadvies uit te brengen over het milieu-effectrapport (MER) ten behoeve van de besluitvorming over het Skihelling te Zoetermeer.

Overeenkomstig artikel 7.26 van de Wet milieubeheer (Wm) bied ik u hierbij het advies van de Commissie aan.

De Commissie hoopt met haar advies een constructieve bijdrage te leveren aan de besluitvorming. Zij zal gaarne vernemen hoe u gebruik maakt van haar aanbevelingen.

ir. K.H. Veldhuis
voorzitter van de werkgroep m.e.r.
Skihelling te Zoetermeer

In afschrift aan: Hoogheemraadschap van Delfland

Secretariaat: Arthur van Schendelstraat 800
Utrecht, tel.: 030 - 347 666
Telefax: 030 - 33 12 95

Correspondentie-adres:
Postbus 2345
3500 GH UTRECHT

Toetsingsadvies over het milieu-effectrapport
Skihelling te Zoetermeer

Advies op grond van artikel 7.26 van de Wet milieubeheer over het milieu-effectrapport over
Skihelling te Zoetermeer,

uitgebracht aan het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland door
de Commissie voor de milieu-effectrapportage; namens deze,

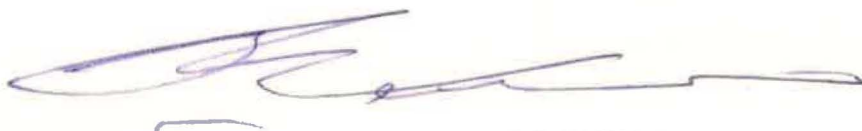
de werkgroep m.e.r. Skihelling te Zoetermeer

de secretaris

ir. I.A. Steinhauer

de voorzitter

ir. K.H. Veldhuis

Utrecht, 14 juli 1995

INHOUDSOPGAVE

	Pagina
1. Inleiding	1
2. Hoofdoordeel van de toetsing van het MER	2
3. Toelichting hoofdoordeel	2
4. Aanbevelingen voor verdere besluitvorming	3
4.1 Aanbevelingen voor het uiteindelijk te realiseren alternatief	3
4.2 Relatie met aangrenzende, reeds gesloten, gemeentelijke stort	4
4.3 Beleidskader: Stortbesluit bodembescherming	4

BIJLAGEN

1. Brief van het bevoegd gezag d.d. 9 mei 1995 waarin de Commissie in de gelegenheid wordt gesteld om advies uit te brengen
2. Openbare kennisgeving van het milieu-effectrapport uit Staatscourant nr. 90 d.d. 10 mei 1995
3. Projectgegevens

1. INLEIDING

Westbreker B.V. heeft in de jaren 1982 tot 1992 bouw- en sloopafval bewerkt. Alle produkten die daarbij vrijkwamen, konden tot het jaar 1991 in de woning- en wegenbouw worden gebruikt. Voorgenomen wijzigingen in de regelgeving op milieubeleid hadden tot gevolg dat bij de beëindiging van de werkzaamheden in 1992 nog circa 125.000 ton zeefzand op het terrein lag opgeslagen, alsmede enkele andere materialen. Voorts is er een fundering van ongebroken puin (circa 200.000 ton). Tevens is 36.000 ton ongebroken puin aanwezig.

Westbreker B.V. heeft het voornemen om het terrein Noord-West te Zoetermeer in te richten als skicomplex, bestaande uit een skihelling, een gebouw en drie (sleep)liften. In de skihelling wordt al het aanwezige zeefzand gebruikt. Het ongebroken puin wordt benut voor de afwerking van de zijkanten van de skihelling en de verdere afwerking van het terrein.

Voor deze activiteit zijn vergunningen nodig in het kader van de Wet milieubeheer (Wm) en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). De vergunningaanvragen voor de inrichting dienen volgens het Besluit Milieu-effectrapportage, onderdeel C 18.6 vergezeld te gaan van een Milieu-effectrapport (MER). Het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland is bevoegd gezag (coördinerend) voor de Wm en het Hoogheemraadschap van Delfland is bevoegd gezag voor de Wvo.

Per brief van 9 mei 1995 werd de Commissie in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over het MER (bijlage 1).

Dit advies is opgesteld door een werkgroep van de Commissie m.e.r. verder te noemen 'de Commissie'.

De Commissie heeft beoordeeld of het MER voldoende informatie bevat om de besluiten te nemen en daarbij op grond van artikel 7.26 van de Wm getoetst:

- aan de richtlijnen voor het MER¹], zoals vastgesteld in september 1994;
- op eventuele onjuistheden²];
- aan de wettelijke regels voor de inhoud van een MER³].

Bijlage 2 bevat de tekst van de openbare bekendmaking. De belangrijkste projectgegevens zijn opgenomen in bijlage 3 van dit advies.

Op 31 mei 1995 heeft een openbare zitting plaatsgevonden, waarbij echter geen belangstellenden aanwezig waren. Er zijn ook geen inspraakreacties ontvangen.

1 Wm, artikel 7.23, lid 2.

2 Wm, artikel 7.23, lid 2.

3 Wm, artikel 7.10.

2. HOOFDDEEL VAN DE TOETSING VAN HET MER

De Commissie is van mening dat het MER onvoldoende informatie bevat voor het volwaardig meewegen van het milieu-aspect in de besluitvorming over het voornemen. In het MER zijn geen alternatieven onderzocht in het kader van het bepalen van een meest milieuvriendelijk alternatief, om het zeefzand af te voeren, gecontroleerd te storten of te reinigen met hergebruiksmogelijkheden (overeenkomstig onderdeel 3.18 van de vastgestelde richtlijnen).

De initiatiefnemer heeft, zonder verdere onderbouwing, aangegeven dat uitvoering van deze alternatieven zou leiden tot faillissement. In de verdere besluitvorming kan derhalve niet worden nagegaan wat de milieugevolgen zijn van deze alternatieven, welke kosten daaraan verbonden zijn en of deze kosten redelijkerwijs door de initiatiefnemer zijn te dragen. Het is overigens niet aan de Commissie om de solvabiliteit van de initiatiefnemer te toetsen.

Indien het bevoegd gezag de argumentatie van de initiatiefnemer in dit opzicht accepteert, is uitwerking van bovengenoemd mma niet zinvol en kan worden overwogen het MER niet aan te vullen.

In dat geval is de Commissie van mening dat het MER alsnog voldoende informatie bevat voor het volwaardig wege van de in het MER gepresenteerde alternatieven.

Indien de argumentatie voor bevoegd gezag echter niet voldoet, acht de Commissie aanvulling vereist om te kunnen beoordelen of afvoer en verdere verwerking van zeefzand als reëel alternatief valt aan te merken en als mma kan worden beschouwd.

3. TOELICHTING HOOFDDEEL

In het MER behoren, naast de voorgenomen activiteit, ook 'redelijkerwijs te beschouwen alternatieven' te worden beschreven. De keuze van de alternatieven moet volgen uit de probleemstelling en het doel. Richtlijn 2.3 van de vastgestelde richtlijnen schrijft voor dat 'aan de hand van de geformuleerde doelstelling tevens concrete beoordelingscriteria moeten worden aangegeven, waaraan de in het MER uit te werken alternatieven en varianten kunnen worden getoetst.'

In het MER zijn daartoe vier randvoorwaarden opgesteld, die bepalend zijn voor de te beschrijven alternatieven:

- de aard en de hergebruiksmogelijkheden van het zeefzand;
- de financiële mogelijkheden van de initiatiefnemer;
- de specifiek locatie- en situatiegebonden aspecten;
- de noodzaak spoedig tot een oplossing te komen.

Door deze randvoorwaarden is **op voorhand** al een aantal alternatieven afgevallen (waaronder een mogelijk mma) en dus ook niet beschreven. De motivatie die hiervoor wordt gegeven is een financiële: de hoge kosten voor bijvoorbeeld het afvoeren en storten van het zeefzand zouden tot een faillissement van het bedrijf leiden.

De Commissie kan zich zeer wel voorstellen dat in deze situatie kostenoverwegingen een belangrijke rol spelen. Zij onderschrijft dan ook richtlijn 6.2. van de vastgestelde richtlijnen: ' motiveer', bij de vergelijking van de alternatieven.' de keuze voor het voorkeursalternatief. Hierbij mogen ook kostenaspecten worden betrokken (milieurendement)'.

De Commissie is daarbij echter van mening dat dan wel alle reële alternatieven inclusief de daaruit voortvloeiende milieugevolgen, moeten zijn beschreven, alvorens ze kunnen worden getoetst aan de concrete beoordelingscriteria.

Alternatieven die nu niet zijn beschreven, maar volgens de Commissie nader uitgewerkt kunnen worden ter bepaling van het mma zijn:

- afvoeren en storten van het zeefzand naar een daartoe ingerichte stortplaats;
- weghalen, reinigen en aanwenden voor nuttige toepassing als bijvoorbeeld:
 - bouwstof conform het toetsingskader van het in voorbereiding zijnde Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterbescherming of
 - steunlaag van de aangrenzende stortplaats, wanneer deze van een bovenafdichting zou gaan worden voorzien of
 - materiaal bij de mogelijke uitbreiding van genoemde stortplaats.

4. AANBEVELINGEN VOOR VERDERE BESLUITVORMING

4.1 Aanbevelingen voor het uiteindelijk te realiseren alternatief

In het MER wordt het mma beschreven als de combinatie van de voorgenomen activiteit (isolatie, beheersing en controle van het zeefzand conform de richtlijnen van het Stortbesluit) en het alternatief 'geohydrologische beheersing' (waarbij permanente grondwateronttrekking plaatsvindt), aangevuld met een aantal varianten om de potentiële milieubelasting verder te beperken.

De Commissie beveelt aan om enkele elementen uit het mma, zoals dat in het MER wordt beschreven, te betrekken bij de uitvoer van het voornemen:

- Volgens het MER (bladzijde 25 en 31) zou ingevolge de Wet Bodembescherming sanering van de ondergrond moeten plaatsvinden, omdat de gehalten aan PAK's de interventiewaarden overschrijden. Mogelijke sanering van de ondergrond komt vervolgens niet meer in het MER aan de orde. Indien echter wordt uitgegaan van verplichte sanering, zou dit op enigerlei wijze betrokken dienen te worden bij het voornemen.
- De 'geohydrologische beheersing' brengt een eeuwigdurende grondwateronttrekking met zich mee. Uit oogpunt van het beperken van het gebruik van grondwater beveelt de Commissie de mogelijkheid aan dat pas met onttrekken wordt gestart wanneer ook daadwerkelijk vervuiling van het grondwater dient te worden aangepakt.

De in het MER genoemde aanvullende onderdelen van het mma zijn naar de mening van de Commissie niet zinvol om bij de beschrijving van het mma te betrekken:

- het bevochtigen van het zeefzand om verwaaien te voorkomen is een vast onderdeel van de vergunningvoorschriften;
- het is onnodig om schoon hemelwater op het vuilwaterriool af te voeren, dit geeft een onnodige belasting van de rioolwaterzuiveringsinstallatie;
- de shuttlebuservice is weinig reëel in het kader van ski-activiteiten.

4.2 Relatie met aangrenzende, reeds gesloten, gemeentelijke stort

Naar de mening van de Commissie wordt in het MER in juridische en bestuursrechtelijke zin weinig aandacht geschonken aan de relatie met de naastliggende en 'ondersteunende' stortplaats. Onduidelijk is hoe in de toekomst zal worden omgegaan met de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de verschillende rechtspersonen. Er wordt wel ingegaan op de verhoudingen tussen Westbreker, verantwoordelijk voor het zeefzand, en de exploitant van de skihelling, maar hoe nazorg wordt geregeld met de eigenaar van het stort waar tegen aangebouwd wordt, wordt niet inzichtelijk gemaakt.

Er zijn overigens weinig gegevens vermeld met betrekking tot de bestaande stortplaats, met name of, en in welke mate er verontreinigingen uit de gemeentelijke stort in de bodem en het grondwater aanwezig zijn. Een indicatie hiervan is nodig om te kunnen constateren of verontreinigde grondwaterstromen afkomstig zijn uit het gemeentelijk stort of uit de zeefzandberging. Dit heeft weer consequenties voor het bepalen van de verantwoordelijkheid ten aanzien van het aanpakken van de verontreiniging.

Voorts wordt aangenomen dat de gemeentelijke stort uit bouwafval bestaat en dat deze toentertijd verdicht is. Nadere informatie hieromtrent is nodig teneinde het functioneren van de aan te brengen voorzieningen, zoals de tussenafdeling, te garanderen.

De Commissie beveelt aan in de vergunningverlening vast te leggen, wie van de betrokken partijen verantwoordelijk is voor welke te treffen milieuvoorzieningen in het kader van nazorg.

4.3 Beleidskader: Stortbesluit bodembescherming

In de vastgestelde richtlijnen staat bij hoofdstuk 3 vermeld dat 'bij de beschrijvingen van de te treffen voorzieningen dient te worden aangegeven of, en zo ja, in welke mate, er bij de aanleg van het Stortbesluit zal worden afgeweken'.

Op bladzijde 13, onder § 2.3 Afvalstoffenbeleid, wordt geconcludeerd dat in dit geval in principe het Stortbesluit van toepassing is. Op bladzijde 9 staat echter vermeld dat 'de genoemde randvoorwaarden ertoe leiden dat de behoefte bestaat aan het beschouwen van een alternatief (geohydrologische beheersing), waarbij de bodem niet door isolatie, maar door beheersing van de grondwaterstroming wordt beschermd'.

In het MER wordt derhalve wel aangegeven dat wordt afgeweken van het Stortbesluit, maar er wordt daarna niet inzichtelijk gemaakt welke milieuhygiënische consequenties dit met zich meebrengt.

De Commissie beveelt aan, indien tot uitvoer van het voorkeursalternatief wordt overgegaan, te motiveren op grond van welke milieuoverwegingen kan worden afgeweken van het beschermingsniveau voor bodem en grondwater, zoals vastgelegd in de richtlijnen van het Stortbesluit.

BIJLAGEN

bij het toetsingsadvies
over het milieu-effectrapport
Skihelling te Zoetermeer

(bijlagen 1 t/m 3)

BIJLAGE 1

Brief van het bevoegd gezag d.d. 9 mei 1995 waarin de Commissie in de gelegenheid wordt gesteld om advies uit te brengen

Koningskade 1
Postbus 90602
2509 LP Den Haag
Telefoon 070 441 66 11

Provincie Zuid-Holland
Dienst Water en Milieu

Commissie voor de Milieu-effectrapportage
Postbus 2345
3500 GH Utrecht

	Commissie voor de milieu-effectrapportage
ingekomen :	10 MEI 1995
nummer :	427-95
dossier :	619-34 tlm 43 (7ex)
kopie naar :	Jh. Sc-pren-bibl

Dienst : Dienst Water en Milieu Ons kenmerk: 74283
Afdeling : Algemeen Beleid en
 Coördinatie
Contactpersoon: H.D. Oosthoek
Doorkiesnr. : 070 - 4417644
Onderwerp : Milieu-effectrapport/vergunningaanvragen Wm en Wvo
 voor Westbreker BV voor de inrichting van het terrein
 Noord-West te Zoetermeer met een skihelling.

's-Gravenhage, 9 mei 1995

Ter voldoening aan de desbetreffende bepalingen van de Wet milieubeheer (Wm) doen wij u hierbij toekomen: een exemplaar van de vergunningaanvragen Wet Milieubeheer (Wm) en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo), alsmede het terzake opgestelde Milieu-effectrapport (MER) van Westbreker BV te Zoetermeer ten behoeve van de inrichting van het terrein Noord-West te Zoetermeer met een skihelling.

Het MER en de vergunningaanvragen zijn bij ons op 11 april 1995 ingediend.

Gelet op artikel 7.18 en 7.27 van de Wm en 3.18 van de Awb delen wij u mee dat het MER aanvaardbaar is en de vergunningaanvragen ontvankelijk zijn bevonden door de bevoegde instanties.

Tevens hebben wij het MER en de vergunningaanvragen bekend gemaakt.

Het MER en de vergunningaanvragen alsmede de overige van belangzijnde stukken zullen van 15 mei 1995 tot en met 11 juni 1995 ter inzage worden gelegd. Voor overige gegevens dienaangaande verwijzen wij u naar bijgevoegde bekendmaking die in de Nederlandsche Staatscourant en huis aan huisbladen is verschenen. Wij zien uw toetsingsadvies over het MER tegemoet uiterlijk 16 juli 1995.

Gedeputeerde staten van Zuid-Holland,
Voor dezen:

ir. H. H. J. M. Geumans

950023

Het gebouw aan de Koningskade is met het openbaar vervoer bereikbaar via de tramlijnen 1 en 9 en de buslijnen 18, 65, 67, 88, 90, 95, 240, 241 en 242. Het ligt op ruim 10 minuten lopen van station Den Haag CS.

BIJLAGE 2

Openbare kennisgeving van het milieu-effectrapport in Staatscourant nr. 90 d.d. 10 mei 1995

PROVINCIE ZUID-HOLLAND

HOOGHEEMRAADSCHAP
VAN DELFLAND

INSPRAAK MILIEU-EFFECTRAPPORTAGE

Westbreker B.V. heeft het voornemen om het terrein Noord-West te Zoetermeer in te richten als skicomplex, bestaande uit een skihelling, een gebouw en drie (sleep)liften. In de skihelling wordt het al aanwezige zeefzand (125.000 ton, circa 68.000 m³) gebruikt. Het op het terrein nog aanwezige gebroken puin wordt benut voor de afwerking van de zijflanken van de skihelling en de verdere afwerking van het terrein.

Procedure.

Voor deze activiteit zijn vergunningaanvragen ingediend op grond van de Wet milieubeheer (Wm) en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Voor de besluitvorming over deze vergunningaanvragen is een Milieu-effectrapport (MER) opgesteld, waarvoor in september 1994 door de bevoegde instanties de richtlijnen zijn vastgesteld. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland zijn bevoegd gezag voor de Wm en coördineren de voorbereiding en behandeling van het MER en de vergunningaanvragen. Het dagelijks bestuur van het Hoogheemraadschap van Delfland is bevoegd gezag voor de Wvo. Het MER en de vergunningaanvragen zijn door de initiatiefnemer, Westbreker B.V., op 10 april 1995 ingediend bij de Provincie Zuid-Holland. Het MER en de vergunningaanvragen zijn door de bevoegde instanties aanvaardbaar respectievelijk ontvankelijk verklaard.

Inzage.

Het MER en de vergunningaanvragen liggen van 15 mei 1995 tot en met 11 juni 1995 tijdens kantooruren ter inzage op de volgende plaatsen:

- in het voormalige Provinciehuis (dependance), kamer D 432, Koningskade 1 te 's-Gravenhage, tel. nr.: (070) 4416697;
- Hoogheemraadschap van Delfland, Phoenixstraat 32 te Delft, tel. nr.: (015) 608108;
- gemeentesecretarie van Zoetermeer, Stadhuisplein 1, tel. nr.: (079) 440440.

Buiten kantooruren is inzage van de stukken mogelijk na telefonische afspraak.

Inspreek.

Schriftelijke opmerkingen over het MER kunt u van 15 mei tot en met 11 juni 1995 indienen bij Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Postbus 90602, 2509 LP 's-Gravenhage.

Uw persoonlijke gegevens worden niet bekend gemaakt als u daar in een aparte brief bij de opmerkingen om vraagt.

Mondelinge opmerkingen ten aanzien van het MER kunt u naar voren brengen tijdens een openbare zitting die plaatsvindt op 31 mei 1995 om 15.00 uur in de gemeentesecretarie (raadzaal), Markt 10 te Zoetermeer.

Wij wijzen erop dat in de hierboven genoemde inspraaktermijn alleen opmerkingen over het MER aan de orde zijn. De opmerkingen kunnen slechts betrekking hebben op het niet voldoen van het MER aan de wettelijke regels, mede gelet op de eerder gegeven richtlijnen, dan wel op onjuistheden die het rapport bevat. Bedenkingen ten aanzien van de aangevraagde vergunningen kunnen worden gemaakt vanaf het moment dat de ontwerp-beschikkingen ter inzage liggen.

Na genoemde termijn liggen het MER, de vergunningaanvragen en de overige stukken ter inzage op de hierboven genoemde plaatsen van terinzagelegging tot aan het einde van de termijn waarbinnen beroep tegen de beschikkingen kan worden ingesteld.

Inlichtingen.

Voor nadere inlichtingen en kopieën van de ter inzage gelegde stukken kunt u zich wenden tot de heer H.D. Oosthoek, tel. nr.: (070) 4417644 of mevrouw S. Veraar, tel. nr.: (070) 4416697.

DWM/288

BIJLAGE 3

Projectgegevens

Initiatiefnemer: Westbreker BV

Bevoegd gezag: College van Gedeputeerde Staten van de provincie Zuid-Holland (coördinerend bevoegd gezag) en het Hoogheemraadschap van Delfland

Besluit: vergunningverlening ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)

Categorie Besluit m.e.r.: 18.6

Activiteit: Westbreker BV heeft het voornemen om het terrein Noord-West te Zoetermeer in te richten als skicomplex, bestaande uit een skihelling, een gebouw en drie (sleep)liften. In de skihelling wordt circa 125.000 ton zeefzand (gevaarlijk afval) verwerkt, dat nog op het terrein lag opgeslagen. Voorts wordt 36.000 ton ongebroken puin benut voor afwerking van de zijkant van de skihelling en de verdere afwerking van het terrein.

Procedurele gegevens:

kennisgeving startnotitie: 25 mei 1994

richtlijnenadvies uitgebracht: 13 juli 1994

richtlijnen vastgesteld: september 1994

kennisgeving MER: 10 mei 1995

toetsingsadvies uitgebracht: 14 juli 1995

Bijzonderheden: De Commissie is van mening dat het MER onvoldoende informatie bevat voor het volwaardig meewegen van het milieu-aspect in de besluitvorming over het voornemen, omdat een mogelijk meest milieuvriendelijk alternatief (overeenkomstig onderdeel 3.18 van de vastgestelde richtlijnen) niet kan worden meebeoordeeld.

De initiatiefnemer heeft, zonder verdere onderbouwing, aangegeven dat uitvoering van dit alternatief zou leiden tot faillissement.

Het is niet aan de Commissie om de solvabiliteit van de initiatiefnemer te toetsen.

Indien het bevoegd gezag de argumentatie van de initiatiefnemer in dit opzicht accepteert, is uitwerking van bovengenoemd mma niet zinvol en kan worden overwogen het MER niet aan te vullen.

In dat geval is de Commissie van mening dat het MER alsnog voldoende informatie bevat voor het volwaardig meewegen van de in het MER gepresenteerde alternatieven.

Samenstelling van de werkgroep:

ing. H.W.J. Thoonen

ir. D. van der Valk

ir. K.H. Veldhuis (voorzitter)

Secretaris van de werkgroep: ir. I.A. Steinhauer.